

[Thomsen.]

om, men en slem og skæbnsvanger Misforstaaelse er det, hvis Regeringen og Flertallet tror, at Landbruget vedblivende vil afstaa sin surt erhvervede Valuta til Underpris, for at en Fabrikarbejder kan tjene fem Gange saa meget som en Landarbejder, en Direktør 50 000 Kr. og derover om Aaret, og for at Aktionærer kan se deres Formue fordoblet i Løbet af et Aar, medens Landbruget selv ikke faar det strengt nødtørftige. Nej, saa dybt er den danske Bonde nu ikke sunket, at han paa den Maade lader sig træde ned af de partipolitiske Gæs — lad det være sagt i Tide og her paa rette Sted — selv om hele det borgerlige København med „Politiken“ i Spidsen falder Fødselsdagsbarnet om Halsen. Disse himmelraabende uretfærdige Tilstande kan ikke opretholdes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Selv med den sidste korte Bemærkning naaede det ærede Medlem ikke at sige noget om, hvad det var, han vilde stille Forslag om. Det er ikke nok med, at det ærede Medlem henviser til, hvad L. S. ude i Landet har krævet. Nej, det, vi spørger om, er: Hvad vil L. S.'s Repræsentanter her i Rigsdagen kræve, hvad stiller de Forslag om at faa gennemført? — Det ærede Medlem sagde, at alt det, Landbokommissionen har arbejdet med og krævet, var kun, hvad L. S. for længst har rejst Krav om. Nej, det ærede Medlem maa undskyldte, de Spørgsmaal, der drøftedes i Landbokommissionen, har været behandlet her, længe før L. S. rejste Krav om de Ting. — Det ærede Medlem henviser til konjunkturbestemte Afgifter og siger, at der ligger Løsningen. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvor var han og hans Folk henne, den Gang vi f. Eks. her drøftede konjunkturbestemte Ydelser for Statshusmænd efter Loven af 1919? Da hørte vi ingenting til det ærede Medlem og hans Fæller ude i Landet, men da rejste vi netop dette Spørgsmaal og gennemførte en Ordning, der indførte en Betaling, der stod i Forhold til de paagældendes Mulighed for at betale. Nej, de Herrer fik først Øjet op for det, da de havde en personlig Fordel deraf, og jeg har kun ringe Respekt for de Folk, der ikke kan anerkende et principielt Synspunkt, før det vedrører dem selv, saaledes som det her er Tilfældet. De skulde hellere have støttet os, den Gang vi rejste dette Krav, som vi til enhver Tid er villige

til at gaa ind for. — Men nu hørte jeg, at det ærede Medlem var villig til gennem Skat paa store Indtægter og Formuer at skaffe Penge til den Støtte til Landbruget, som det ærede Medlem mener er paakrævet — og med Hensyn dertil er jeg enig med ham paa adskillige Omraader —, og som de Lovforslag, der forelaa her for kort Tid siden, gav Udtryk for. Jeg spørger da: Er det Venstres Standpunkt, det Parti, som det ærede Medlem tilhører, at man er villig til at tage det Spørgsmaal op og skaffe de nødvendige Midler til Veje gennem den Skat paa store Indtægter og Formuer, som det ærede Medlem taler om? I saa Fald skal han ikke mangle Tilslutning fra den Side i Salen, som han ellers vender sin Kritik imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Det er beklageligt, at man skal gentage det, for at det ærede Medlem kan forstaa det. Naar det skal gøres i en kort Bemærkning, kan det ikke blive omstændeligt, men maa jeg bede det ærede Medlem om at høre opmærksomt efter et Øjeblik; det er et Spørgsmaal af stor Betydning, vi her er inde paa, det Spørgsmaal, om vi gennem et Lovforslag kan gøre Landbruget rentabelt og virkelig imødegaa den store Arbejdsløshed. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Lad Pengene blive Samfundets Tjener og ikke dets Herre! (Afbrydelse). Nu kommer vi til Sagen: Det kan ske ved at gennemføre en Lov, som til enhver Tid automatisk skaber Harmoni mellem Vekselkurser og Omkostningsniveau . . . (*Hans Nielsen:* Lad os se den Lov!). Lad os se den Lov, siger det ærede Medlem. Ja, den kan De faa at se i Løbet af Timer, hvis der var Vilje til at gennemføre en Lov af virkelig Betydning. I ganske faa Paragraffer kan, som jeg siger, Landbruget netop derigennem, at Vekselkurser og Omkostningsniveau staar i et bestemt Forhold til hinanden, gøres rentabelt, og derved kan vi imødegaa den store Arbejdsløshed, men ogsaa kun paa den Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Jeg henstiller til det ærede Medlem, at han i de nærmeste Dage forelægger et Forslag efter det, der her er skitseret. Jeg vilde sætte megen